

Tu a tam

neprešlo žiadnou jazykovou korektúrou

Tu hráme a opíjame sa

Tri veľké ženy vošli do baru
Krásne a pekné
Oklamané vo svojej kráse
Oklamané vo vzťahu k mužom
Všetky city dávno podcenili

Opustené v alkohole ako aj v sexe či v skutočnom milovaní
Snažia sa pozerat' do očí ale vidia pusté klavírne orgie
Kto vie hrať na klavíri sa vždy dobre zabaví na ich očiach
Stále iba jeden tón
Stále iba jeden malý bezvýznamný hlas:
Kto nás pomiluje bez klavíra?

Jana z kdejakej rozprávky

Mama ju milovala akú vlastnú dcéru
Otec ju miloval ako najlepšiu milenkú ktorú nikdy nepomiluje
A muži sa jej nikdy nesmiali
Samičky a iné filozofie
Spasili jej dušu cez samotu v kostole
Keď k sebe pritúlila kolená
Ježiš nemiluje ako iní muži
Jej otec je Ježiš
A nikdy nie je spotený
keď sa miluje s jej matkou
Duša sa stala kurtizánou
Ale kto by jej to mohol vysvetliť?

Jej brat miluje marihuanu
Aspoň čosi v tomto svete ktorý maľuje ako Picasso bez chorobnej žiadostivosti
Vyniknúť
Vyniknúť pri každej strate semena
Vyniknúť pri každej viere

Farár si ju zamiloval pri každom kázaní
Všetky psy milujú kdejakú fenku keď to na nich príde
Ale on je iba človek
On môže trpieť a obhrýzať plot na záhrade
Modliť sa v sprche zmyť zo seba všetky hriechy raz a navždy
Každý nový deň je prvým hriešnym dňom
Prečo milovať ak sa môžeme zblázniť?

Duša sa stala kurtizánou
Jej duša sa stala kurtizánou
A tak obhajuje že sa môže spustiť s kdejakou myšlienkou
Až pokým sa farár defacto dejure lásky baví v zákulisí s rukou na soche Ježiša
Ničomu nechápu
A tak sa nemôžu milovať
Boli by ako zvieratá ak neprecítili lásku

Ja som zvierka a milujem človeka!

História prvej noci

Ktosi pohol zadkom
Je nepodstatné ako - hlavne že pohol
Učiť sa učiť zakričal
Bol som slabý samec
Ale aspoň som mal dušu a svoju cenu
Mal som svoj smer mal som svoje pochybnosti
Ale akosi to ísť musí v posmrtnom svete dvoch milencov
ktorí sa neboja spomínať a ďakovať že Boh medzi mužom a ženom môže byť aj...
Rieka svoj smer nezmení tak prečo by som mal ja?

Príliš skoro alebo neskoro:
Jej plač bola jej bolesť z krutej pravdy: som žena a ono sa to asi nezmení
Objavy bývajú tak bolestivé
Len spomienky im dávajú venček
Jej prvý prejav jej prvá krutovláda nad mužom
Rozkoš pochopila až oveľa oveľa neskôr
Všetko je relatívne od určitého času v mojom živote
Plačom aby som našiel lásku
Ale plač nikoho nepriťahuje
Lutovanie v milovaní
Veď ani ženy nie sú sväté
Lutovanie svätých
My ľutujeme ich
Oni sa modlia za nás
Spája nás ich hnev
Spája nás ich premárnenosť

A každá žena má históriu ukrytú i v mejkape
Každý muž by rád videl jej tvár nenamaľovanú
A každé milovanie má svoju cenu v akomsi nenávratne
Všetky okamihy nepochopenej lásky
Orgazmus ako odvrata
Vendeta patrí sexu
Láska a plač úprimnosť

Zázraky nie sú bezsenné noci

Ktosi spochybňuje môj život
Ktosi ma miluje a tuším aké to bude ťažké: milovať
Vidím ho v noci ako so mnou súloží nad rámec mojich možností
Som unavený tak neotravuj ma ty nevychovaná:
Ja už so zmyslom neriešim ženské veci

Sotva dýcham
Sotva dokážem snívať
Sotva sa mi darí spochybniť môjho syna
Neviem koľkokrát som sa s tebou miloval čo je trest
A netuším za čo
Každý deň prosím všetkých mojich synov aby ma zabili
Ale ani jeden ma nepozná
Som opustený ako havran v lete za havranom lebo... havranice nepoznajú bezcieľny
let
Ako otrok deň pred slobodou
Ako žena s mliekom bez dieťaťa

Nenávidím sebaukájanie v milovaní ale ty si bola zvrátený učiteľ

Sníval som o filozofii života
Ešte že je veľa veľa žien ktoré vedia ako sa milovať bez bolesti a otázok
Ale všetky vzťahy ma ukrižovali ako Ježiša sám Pán Boh
Ale ty si ma iba milovala... a ja som to nedokázal zniesť
Potreboval som otázky a potreboval som tvoje telo aby som si dokázal odpovedať
Nenašiel som odpovede našiel som ženy

Tak predsa

Tak predsa si sa stala mojou matkou
Po rokoch zvrátených hier
Po rokoch smiatia sa mužom do očí
Tvoj smiech sa môže nazvať prejavom života a smrti

Kojíš ako predmet
kojíš ho ako testament

Príliš veľa kníh si prečítala na to aby si mohla milovať
Bez príčiny... kto môže kričať že si matka?

Bez príčiny si splodila
Teraz už vieš že ani sex sa na príčinu nepýta

Som len muž
Ale ty si matka

Boh ťa oplodnil
To teraz hovoríš
Nenávisť k mužom ťa raz zabije

Viera v smrť

Niekoľko sa nahol nad tvoju posteľ
Ešte koľko rúk podáš svojim nepriateľom?
A koľko nenávisti rozdáš v bozkoch?

Tvoj dom bude navždy patriť omylom a klamstvám
Bez otázok niet pravdy
Bez lásky niet otázok?

Pobozkaj ma aspoň na čelo
Už sa s tebou nedokážem milovať
lebo už viem že som smrteľný

Výkriky a samota

Osamelý muž a osamelá žena
A predsa žijú s myšlienkami
ktorými niekedy opovrhujú

Každý dokáže byť smutný
A každý dokáže plakať pri milovaní
Láska predsa neprosí

Vyzliekol sa pred ňou
A ona ho opustila vo výkriku:
Utečiem – ale inak som tak sama

Kam ešte môže zísť jeho samota
keď sa ženy boja samoty
boja sa aj jeho?

Sníval si sen plný porozumenia o zdieľaní
Ak by ho hladili a on by mohol rozdávať všetky ukryté city
Samota ťa nakoniec zničí
Naučí ťa nenávidieť živých ktorí si našli samotu a postavili sa jej bolesťou

Sníval o láske ktorá má zuby a úsmev
Zvyčajne nedokázal zniesť čakanie
A oslovoval ženy ktoré sa ho báli viac ako svojej samoty
Ženy nie sú hlúpe
Vedia koho ničí samota natoľko že v každom vidí samotu a utrpenie
Boh vie svoje
Osamelý vie svoje
Vtedy hádam iba Boh pomôže

A irónia robí zo samoty poníženie
Aj samota vie že milovanie ju môže priviesť k válovom

Gilotíny

Ešte sme nič nestratili
A už máme hlavy pod gilotínou
My sme tá gilotína
Daj mi kávu z lásky
Už nechcem klamať že som dobrý alebo zlý

A predsa ich milujú
Kdekoľvek
Akokoľvek sú vzťahy vyjadrením človeka
Ak už nič nezostane
Mali sme vzťahy
Ak zanikne aj posledná myšlienka na Boha
Boli to vzťahy vďaka ktorým sme prežili tak dlho

Naše rozhovory si nebudem pamätať
Budem si pamätať náš vzťah

Naše deti sú tým načo chcem spomínať
Smrť ma nezaujíma
Ja som ju nesplodil

Milujem gilotíny
Milujem zvuk pádu
Ale vzťah človeka s človekom nerozsekne gilotína
Budem sa modliť aby sme sa našli ešte raz
A ešte raz

Nikdy sa nestretneme

Zívla si rozťahla nohy

„Stretneme sa zajtra ráno“

Cítil som sa ako oklamáný pes v boji o čosi čo si je zbytočné uvedomiť

Štekal som vyl som plakal som

Bola neoblomná

A nepovedala ani jediné slovo

Jej smutný život čo by bez neho robila?

Ani muž...

Sotva priatelia pochopíme náš život

pokým sa nevyspíme s kurvou

Dovtedy som miloval

Odvtedy už iba milujem

Ako žena dokáže ponížiť muža tak muž dokáže ponížiť ženu

Fragmenty tvojej lásky a nenávisti

Daj mi posledný bozk a ja odídem
Celkom na záver odídem bez mena (ktoré si mi dala)
Teraz ma pomiluj a ja zabudnem
Teraz ma nauč že nie som nič viac ako ty

Všetky krásky a všetky osamelé princezné sa nikdy nebudú milovať ako ty
Budeš zabudnutá vo svojom cite k životu
Rovnako ako ja
Tak sa milujme
Zabúdajme spolu na ostatných
Ako ostatní zabúdajú na nás

Už nechcem žiť
Už sa chcem iba milovať
Už nechcem hľadať žiadny zmysel
Už sa chcem iba milovať ako býk deň pred porážkou

Sťažuj sa do môjho tela
Duše aj tak neotvoríme
Toto sme my tí ktorí v spoločnosti prehrali
Aspoň sa jej môžeme smiať
Aspoň nie sme 100 % otrokmi
Aspoň si vieme priznať: my sme milovali keď ostatní pracovali

Neviem neviem a neviem

Nikdy som nechcel ženu ako ty
Ale bol som tak sám
Že som nedovidel na tvoju tvár
Stačilo mi že voňiaš ako žena

Talentovaná ale Bohom zatratená
Pomilovaná ale bez lásky
Mám ťa rád ale nedokážem ťa objasť
Som len muž už ani nie som človek
Už zo mňa vyhnali človeka
Môj penis a ty – odporné ale čo: mám sa zblázniť alebo iba vyspať?
Tvoja vagína a ja – protestujem ale proti demagógii sexu veľa v tomto veku
nezmôžem
To sú naše dialógy
Viac sa nám nedostáva
lebo sme prijali naše hlupáctvo ako príjemnú rozožieracu nemennosť

Nikam blízko a zatratene

Sníval som o lepšom živote a bral som drogy aby som prežil
Zabudnutý nesmie byť milovaný?
V láske predsa niet zabudnutia? Niet?!
Veril som svojim bratom a bol som oklamany

Tento svet už neponúka sám od seba
Iba spánok a jedlo trochu bezvýznamného plodenia a práce
Tie najlepšie knihy
A povinná izolácia ako nútené práce
Bez lásky ako vôni bytia - ako **bielej a čiernej**
Bez nájdenia svojej polovičky
Je samota a samota
Je život a život
Neobjavený málokedy objaví niečo za druhých?

Keď sa dotkneš dna

Daktoré srdce dobilo dávno pred zamilovaním
A žena ktorá opustene stojí pred hrobom budúceho života
Nosí pod srdcom milovaného ktorý nebol nikdy milovaný otcom

A čas patrí vlkom ktorí vyjú deň čo deň na matkine lono
Chcú pomstiť mäso bez lásky
Duša malá maličká vyje s nimi na krutý svet
kde sa bez lásky človek (už dávno) nevyrovná ani vlkovi

Keď sa dotkneš dna
Smrdí ti aj čistá a priehľadná voda

Keď sa dotkneš dna
Žiadne milovanie ti viac zmysel nedá

Bál mŕtvol a iných filozofov

Potrebovala na záchod
Ale iní sa na ňu neusmiali
Nik jej nepomohol
Potrebovala na záchod za všetky masy
Iba sa jej vysmiali
Jej maska bola hrôzostrašná
Každá jedna tvár našej generácie
Príliš veľa tvári v jednej ktorá nemala byť umelá
Príliš veľký tlak na jemnú dušu

Kto som ja?
Pýtala sa namiesto toho aby išla na záchod za každú cenu
A kto ste vy?
Bolo pľutím do tvári tých ktorí by hádam ešte pomohli

Potrebovala zachrániť a ukázať že hľadanie nie je rozsudkom
Ale odsúdili ju bez rozsudku
Nikdy nečítala Kafku
Nevedela čo ju čaká
Človek sa tak často stáva postavou z veľkých románov
A ani o tom nevie pretože „je to tak obyčajné“
Náš život je iba parafráza na všetky použité frázy
Ale kde sú tie skutočné historické postavy
Že by v nás?

Niekde ach

Niekde v potoku bahna ako červotoč na úteku
Žil filozof moderného muža
Pol tela a jedna myseľ ako škrečok
Líca naduté peňaženky zúfalého myslenia v praxi:
Pohotovosť!!! Mama (Ty si aj niekedy žila?)
Kto platí nežije

Jeho žena jeho vyplatená milenka ako jeho poloprázdna peňaženka jeho vak
Jeho dieťa jeho orol vták jeho vypchatá napodobenina živého človeka
Aspoň výkaly mu smrdia
Aspoň tie ho prebúdajú k životu a ku komentáru

Mal ženu a stále ju má
Kravy sa ešte stále dajú podojiť ak sa nezbláznili z antibiotík
Mal jeden sen a stále dojí kravy
Je ospalý a dobre vie:
Aspoň raz sa ešte vyspím...
To je to čo ho ženie vpred!
Ako pustovník dojenia
Ako jazdec so sedlom na zadku koňa
Aj kôň miluje svoju riť
Len ako človek: čo by sme boli bez zadkov rití a žien
Otáznik chýba keď je ruka na vemene

Bulvár (bez čísla a vône)

Som definitívne idiot

Lebo milujem ženu a viem tuším

Ona žije a spoznáva ma

Má oči žmurká a vie čítať

Čo mi vadí

Chcel by som milovať teplé drevo teplú plastelínu

Chcel by som (každý deň) kúsok z jej mozgu vydestilovať na alkohol

A opiť sa s kamarátmi

Pokiaľ viem žena mozog nepotrebuje na to aby splodila deti...

Len keby som... nepotreboval tak zúfalo mozog ženy

Bol by som šťastný

Takto musím piť aby som oklamal tú potrebu

Myslieť so ženou

Kto som? Ľudia dokelu kto som a to mám iba 26?!

Jedno zmoknuté kura nahradilo druhé
A ktosi dospel v plnohodnotno
Odvádza dane a stal sa pilierom druhého piliera
Pilierom ktorému nerozumie...
Ešte že máme peniaze ešte nie som celkom stratený v sociálnom boji kde nik nepozná
časníka
Iba ak absint
Základom je stáť a chápať pravidlá
Potom sa môžeš opíjať
V mene sociálnej revolúcie
Použime heslá výsmechu
Nech žije zmyselnosť – najlepšie bez otázok: užívaš antikoncepciu alebo iba
koncepciu?
Zabi!
Udri! ma

Nech žije časník
V okamihu v ktorom prináša absint
Viem koho milujem – a verte: či nie je v tom kus absolútna?
Časník je môj pilier tak ako ja som jeho
Viem že ma nezabije
Viem že ma neudrie
A tá zvieracia istota zo mňa robí človeka - opäť

Prineste mi najkrajšiu ženu
Nech si ju obzriem
Zrkadlo nepotrebuje dušu
Nepoviem jej ani jedno slovo
Mám absint nepotrebujem ženskú dušu

Ženy mi môžu ponúknuť už iba... absint
Sadni si dievčatko čoskoro zostarneš
Čoskoro precítim tvoj svet ako smrčka precíti život keď sa smeje z tvojej toalety
Aj ja by som sa smial ak by som netrpel na samolúbošť
Ja som vyvrhel'
Ty si môj stvoriteľ len ešte nevieš že také ako ty ma každý deň stvorila aby ma
ukrižovali
Zaživa sa stávajú aj horšie veci

Povedz mi že ma miluješ veď absint nikdy neklame
Skôr či neskôr pochopíš koľko mužov by si musela spoznať aby si ma mohla pochopiť
Zabi!
Smej sa! mi do tváre

Sám sebe si smrdím
A chápem sa v tom odmietaní čistoty
Ja predsa nie som povrchný

Ďalšia lekcia ženskosti

Ibaže... ja som už opitý a nevidím si na nos
Stávam sa vyjadrením ľudskosti v okamihu v ktorom sa ťa pokúšam znásilniť
Cítim Boha a cítim nesmiernu silu cítim morálku a etiku na mojej strane
A potom sa ma spýtaš:
Kto si?
A zrazu cítim:
Prehral som
Veď akoby som mohol znásilniť niekoho kto sa pýta pokojným a vyrovnaným hlasom:
„Kto si?“

Tá ohavná bolesť sa stupňuje
A nevidím jej pôvodcu
Rád by som sa pribil na kríž
Ale čosi ma straší (nielen) v ukrižovanom poznaní ďalšej opustenej krásky
ktorej krása prehlušuje spev jej vyfučanej duše (bez výhrad: puše)
„Všetci sa ti budú smiať“
Hormónmi sa nedá boxovať
Útočia zozadu svine

Vstávam z barového pultu a padám na zem
Gravitácia ma skúša ako tisíc víl starca na smrteľnej posteli
Miloval by som vás... všetky! – vykriknem
Verím tomu výkriku
Konečne som zabudol na jestvovanie ale cítim že žijem!
Dokelu

Ak by ma naozaj dajaká milovala
Objednala by mi smrteľný absint
Ale „skutočná“ láska predsa nikdy nespeje k smrti ha ha
Kde si Sokrates?
Prečo sme sa spolu nespili ako slobodní klamári
Ale aspoň vieme že aj smrť môže mať svoju silu – v legendách
Kde si Kafka?
Prečo sme spolu neujúkali pod oltárom ako synovia nenaplnených vízií
„ktoré jednoducho musia zájsť za deti“ – povedal by ten Kafka?

Všetci sme boli padnutými spasiteľmi
Aspoňže aj láska niekedy smeruje do pekla

Večne nemilovaní v láske

Snažil som sa ju ochrániť pred zbesilosťou muža
Snažil som sa ju milovať ako... ako... až som sa z toho zbláznil
A uveril som v lásku medzi ženou a mužom
Aj bez... bez...
Bože aké je to odporné slovo

Ruky sa mi trasú
Priniesli mi moje dieťa
Ale ja som si odmietal priznať...
Som človek som vyššia bytosť ja predsa neplodím! ako podradní básnici

Zamiloval som sa do vyšších bytostí
Viem že ma milujú
Odovzdal som sa im
Vyzliekajú ma Smejú sa so mnou
Oni vedia kam speje náš svet
Viete si predstaviť ako bude musieť milovať posledný človek?
Už aby sme zanikli
Ja chcem byť tým posledným
Pretože ja som tým posledným

Keď náš svet viac nebude filozofickou otázkou...
Akože ani nikdy nebol?
Takže keď náš svet nebude viac filozofickou otázkou
Až potom sa človek stane slobodným?
Alebo až potom konečne zanikne...
Ale mňa už zaujíma iba moja láska a...

*

Včera som sa prechádzal po cintoríne
Nie nebol som opitý - úplne
Rád by som napísal niečo zmysluplné
Lenže... iba mi to vôbec nedávalo zmysel
Vôbec
Cítil som sa (veľmi) bytostne sám
Ani jeden z mŕtvych nebol tak sám ako ja: chcel som ich vidieť živých

Ak by som im mohol pomôcť - keď žili
A ak by oni mohli pomôcť mne - keď žili
Bože veď ja ešte stále žijem

Zvrátený svet

Pozri sa na mňa

A plač so mnou

Budem sa smiať s tebou ak mi prichystáš veľa prsníkov

Len potrebujem tvoje telo ako diplomata pre moje rozkývané vnútro

Prsníky sú iba heslo – nakoniec tie mi nikdy nestačili

Len sa mi s nimi smeje ľahšie

Budeš plakať ako hriešna princezná s hordou vojakov padnutého a na všetko pripraveného odkundesa

Môj smiech budeš počuť ako tvoj plač – vzrušený ale šialený plač

Utrpenie ženy vo vynechávajúcom srdci moderného muža TO SOM JA

Rád sa oddávam pekným ženám ktoré trpia aj za mňa

Daj mi pomilovať svoju ženu

Nie som dobrý milenec

Budeme plakať spolu

I skučať spolu budeme

Najhoršie je že zomrieš

A ja chcem i nechcem byť pri tom

Aj tak budeme mať (vtedy) pred očami všetkých ktorí žili

Prvý aj posledný raz som sa stal chudým človekom

Som rád že sa nevrátim

Ale inak by som sa vrátil... (aj bumerang sa iba vracia)

Každý nový idiot bude aj tak mojim bezduchým pokračovaním

Smutný svet

Stratil som sa pod krížom
Celé telo mám dopichané a krváčam ako Mojžiš
Nenávidím tento hlúpy svet preto prestávam bojovať s jeho anjelmi
Podpíšem komukoľvek len nech ma odtiaľto dostane
Čo už môže byť horšie ako krváčať pod krížom spasiteľa
A cítiť sa najďalej... od spasenie za celý náš život?

Bojím sa a trasiem sa
Nikto ma neobjíme
Už žiadne obrazy nenamaľujem
Moje farby vyschli

Som sám ako tchor vo svojom smrade
Kto viac miluje tchora ako tchorice?
„Smrdme si spolu“
„Zomrime spolu“
Lenže? Nieкто musí zomrieť prvý

Všetky vety ktoré som napísal
Všetky slová ktoré som vyslovil
mi nepomôžu v tomto boji
Neviem s kým bojujem a neviem prečo
Najradšej by som kričal
Ale už ani kričať slobodne nedokážem
Žijem vo svete ale vyhováram sa na peklo
Zostávam uzavretý
A odmietam ženy ktoré by ma mohli a chceli milovať
Láska je predsa egoistická
Láska je narcis inak by asi nič nesplodila

Budem?

Zúfalstvo pred smrťou je ako večná nemohúcnosť muža pred najkrajšou milenkou
Každú sekundu vidím smrť stáť predo mnou
Viem že som krajší ako ona
Viem že chápem život lepšie ako ona
To ona ma miluje tým chladom a odmietaním všetkého života
To ona sa do mňa zamilovala

Každú noc sa o mňa pokúša
Ale ja odolávam ako tá najmorálnejšia žena
Hoci viem ako tá žena: takto ma nikto nebude milovať...

Len ako môžem splodiť deti so smrťou?
Všetky filozofické diela zostali nepochopené v jednom smiechu môjho zániku
Smejem sa ja alebo už je to iba smrť?
Ach ako ľahko sa človek môže stať smrťou...
Nazvať sa milencom
Tma predsa zdvojuje každé trápenie
Moja osamelosť je pre mňa svätá
Ach ak by som si mohol vyhlásiť môjho pápeža
Áno bola by to smrť!
Nenašiel som väčšiu slobodu ako smrť
Nenašiel som vernejšieho brata ako smrť
Ešte že niekto zostáva žiť

Všetky mestá sú si v koncoch rovnaké

Odhalené ženy

A je mínus päť

Trasú sa a spomínajú

Nikam

Nikam

Nech ich rozosmeje ktokoľvek

Penis je maximum muža

A poníženie je strach pred ktorým sa zrazu nedá ujsť

Poníženie je choroba

Vzťah poslednou večerou

Toto je stena ľudstva: postaviť sa k nej čelom

A búchať pokiaľ neomdlú

Chytil som svoj penis a búchal som s ním o jej srdce

Pokiaľ neomdlela

Nemal som sa prečo smiať

Myslím si: rozumejú pádu po svojom

„keď vám každé posledné sperma chutí ako čosi nesmierne teplé... hlavne teplé“

Nerozumela milovala a?

Slnko opäť vyšlo a jej vlhká posteľ sa zmenila na jednometrovú jamu
z ktorej niet úniku

Milovala ho ale milovanie jej spôsobovalo také muky...

Vzdelaná vo väčšine vied

Chémia a iné obete myslenia

Milovanie ako útulok

Milovanie ako rozsudok lásky

Nemá sa kam odvolať

Prečo tak trpieť za milovanie muža?

Boh bol k ženám krutý

A tak sú ženy kruté aspoň k mužom

Čím sú staršie

Tým majú zo života tiahlu komédiu

Len si ju priznajú v okamihu

Kedy sú im muži smiešni

Teda v okamihu keď sa s nimi milujú nasilu a prinútene

lebo

Boh tak rozhodol

Zvyčajné ráno posledných dní úpadku

Vstávam s bolením hlavy

Ale inak je mi veselo

Viem že prepíjam svoj život a smejem sa sám sebe v neoholenej tvári

Rád by som sa nepoznal

Každé ráno sa spoznávam

Rád by som vedel koho ešte v sebe objavím

Narcis vo svojom boji je svetom ktorý sa už nezopakuje

Letargicky sa pozriem na ženu v mojej posteli

Škaredá ako nepodarená noc

Neúprimná

A opitá

Zapácha viac ako ja

Rozmýšľam čo som s ňou robil

A v podstate je mi to jedno

Ešte že môžem čítať Annu Kareninovú

Tá ma pochopí

Myslím na Lou Reed - a

Púšťam si jeho Berlin

Krásny a depresívny album

Žena vedľa mňa sa mechanicky budí - zíva

Je mi zle keď sa jej pozerám do očí

Zrazu viem že Boh jestvuje

Už sa mi iba vysmieva?

Alebo sa vysmievam ja jemu?

Irónia opitého muža

Som pripravený bojovať za čokoľvek
Som opitý zneuctený ale stále som poctivým vojakom
Som zbesilý a ešte stále zlý
Rád by som sa s niekým bil
Rád by som dakoho opil
Potom by som ho vyzliekol
Či muž alebo žena
Volám sa samota a izolácia so slobodným možno s tým najslobodnejším úsmevom
ktorý ste kedy videli
Moje zbytočné potraty
A moje zbytočné testes
Bojujeme!

Toto je nihilizmus v praxi
Vždy som opovrhoval nihilistami v praxi
Vždy som sa im smial
„Máte najmenej žien a najmenej rozumu – nič ste nepochopili“
A teraz tu stojím sám celkom sám
Ale ešte som neprehral
Môže človek bojujúci stále dokola so svojimi komplexmi márnosťou prehrať?
Viem že môže

Vždy keď vidím peknú ženu
Pichne ma mi pri srdci
Asi veľa pijem

Nikto iný... a ľudí zomiera naozaj veľa – ma úprimne nezaujíma

Miloval som ja viem len viem...

Miloval som - kedysi
Kedysi som ju mohol milovať
Krásne vlasy viac už neviem
Ach a ešte jej oči
Vždy zhúlené rozšírené a patrične nikam nesmerujúce
Toľko zbytočných úsmevov
A jeden odstrel
Zabil som ju lebo ma o to prosila
Viem že by pri mne zanikla
Viem že by som pri nej nezanikol
Bral som viac... ako som jej dával
Aj ona brala viac...
Koketovala so zánikom
Umučená narcistka v milovaní narcisa
To sú tie najlepšie príbehy ktoré tie skurvené masy cedia ako najlepši slepačí vývar
Unudili by ste k smrti bez nás všakže?

Povrchní a samoľúbi
Trestanci v kolóniach
Toto sme chceli? Tak toto sme chceli!?

Chce to nejakú zmenu
Budem ženy oslovovať pokiaľ nezaniknem
Možno sa dostaví zázrak
A ona bude vo mne vidieť malého a bezbranného poníka ktorý sa nazýva najlepším mustangom

Som Muž

Nič neviem

A som hrdý

Nič nepoznám

A som šťastný ako hrdlička na úteku

Ďalšia sviatočná žena

Sviatok mám každý deň

Je príliš veľa hlúpych žien na to aby som toho nevyužil

Keďysi som chcel skutočne milovať každú ženu

Ale nie je priveľmi čo milovať

Mám milovať myšlienky obyčajných žien?

Ich starosti... ich depresie

Bol by som hrdý ak by ma nejaký oklamáný otec jednej z nich odstrelil ako zajaca

Vystrelil by mi mozog a tak by po poli mohli bežať iba moje pohlavné orgány

Ale že by bežali statočne - otcovia!!!

Pre Zuzanu 12.1.2006 – Smrť in memoriam venuje... láske ktorá jú núti žiť!

Sedem dní pred smrťou

Stretol som ju na obyčajnom moste
Autá vrčali a môj mozog sa sotva stihol pozviechať
Chcel by som ju mať rád
Ale viete ako to chodí na obyčajných mostoch
Nakoniec som sa sotva stihol uvedomiť

Potrebujem žiť s ňou aspoň na sekundu v srdci
Potrebujem si predstaviť jej nočnú košeľu
Skutočnosť nad skutočnosť ma rozožiera
Takéto sny milujem
Také obdivujem

Zuzana? Koho som stretol? Zuzanu

Bozk porazeného milenca prehral boj
Studené ženy a teplo v KARIBIKU
Vidím jej cit ako hrob Drakulu
A chcem jej krv
Chcem tvoju krv v mojej duši

Zatancuj mi ďalší duševný smiech
A osprchuj ma v samote ktorú si tak často cítila
Samota bol tvoj jediný milenec ktorému si nerozumela
Akoby si mohla?!

Milujem dialógy s tebou
A vôbec
Tvoje boky sú ako tvoje prsia
A tvoje prsia sú ako tvoja bystrosť
Si pekná ako Achilova päta
Si krásna ako Ježiš na križi na vrchole jeho utrpenia
Ak som niekedy niekoho miloval bol to on v utrpení ktoré bolo láskou k človeku...
Divoký vietor odvial jesenné lístie a spýtal sa nad hrobom storočných partnerov
„ku komu s jesenným lístím?“

Si priveľmi krásna na to aby som nezbláznil
Ale sľubujem:
V tom šialenstve budem uvedomelý...

Niečo padá z neba a zasahuje človeka ktorý na nebo neverí
A medzi mojou zbabelosťou a jej iskrou... všetky úprimné detské smiechy
Duše sú nahé tak prečo si nezakričať:
Predstavujem si ňa nahú ale nemôžem ti to povedať
Tá predstava mi dáva zmysel – ešte raz si prečítam Annu Kareninová
Ženám nerozumiem v okamihu v ktorom si ich predstavujem nahé...?
Tak mal by som si ňa predstavovať nahú?!

Madame Susanne

Boh vstúpil do miestnosti prešiel si po vlasoch
Satan sa pozviechal zo zeme ako jeho otrok
Spolu sa milovali už toľko rokov

Jej myšlienka je v mojom srdci
Som lavína filozofa ktorý predsa nemôže veriť na lásku...
Viera a láska – radšej budem cítiť bez slov

(ako mať veľa slov bez úprimnosti

v tom cite)

K tebe... sa nahol malý blázon a kričí: tak ty máš rada deti... Tak tu ma máš...
Deň pred popravou za to že som žil bez lásky

Jedna noha a takmer bozk
Ktosi vyšiel z úkrytu a utekal
Chcel sa skryť medzi ľuďmi ale zvykol si byť nepochopený

Zuzana
Nieko ťa posunul do stredu svetla ktoré nikto nespochybní
Zuzana
Nieko ťa oslovil ako klaun ktorý neustále uniká pred svojim smiechom

A jej smiech
Každé či
Alebo?
A jej pohľad
Možno ako kolibrík pri svojej kvetine ktorú najviac miluje až vtedy keď nemôže lietať

Zuzana
Zober si jeden drink všetkých myšlienok ktoré máš v sebe
Zuzana
Lásku nepotrebuje človek nazývať
Aj ona sa iba „musí“ žiť

Ten Boh posudzoval svet ako ho Satan miluje
Milovanie alebo pitie čaju
Niekedy niet rozdielu
Cítenie a pohľady ktoré prenikli lepšie ako najlepšie milovanie
Ale čo je to: „najlepšie milovanie“?
Aspoň na sekundu je to jedna žena menom Zuzana
Ale podľa Einsteina – a podľa môjho myslenia
Čas sa dá spochybniť

Osem dní pred smrťou

Moje dni sa naplnili zúfalosťou z toho ako žijeme
Povrchnosť nad povrchnosť
Kurvenie za kurvením
Nech iba v myšlienkach
Trpím ako potrat bez myšlienok

Vstúpil som do zakázaných vôd opovrhovania za to že mlčím
Snažím sa predstierať: zapadám a ticho súhlasím
Môj hlas ma každý deň zradí pri masturbácii
Moje ruky sa ku mne správajú ako poctivé kurtizány
Ale predsa mi chýba žena ako osobnosť ako naplnenie vôle byť
Dúfam a zároveň pochybujem o mojej vôli byť
Akási sila nepokoja ma posielala stále k novým posteliám (ktoré sú prázdne a bez duší)
Ach všetky tie duševné posteľe – takto ďalej už nemôžem
Tak rád by som talent a nepokoj zložil pred dverami človeka ktorý si zaslúži „niečo viac“
Ale bez lásky nie sú koláče
Muži vedia čo prichádza bez lásky...

Ak by som mohol môj život pomenovať ako slobodný človek
Ale stojím zviazaný pred všetkými ktorých stretávam
Cítim ich myšlienky a zúrivú obyčajnosť o ktorej sami pochybujú
Potom musím pochybovať o Bohu nech aj viem že jestvuje
Modlím sa za všetkých opustených – toto je moja modlitba:

Myslím ako porazený bohém
Viem že jestvuje bytosť ktorá nevníma hormóny ako zbraň
Pošlite ma na Sibír aby som pochopil ešte viac
Ach ak by si vedela koľko málo viem... o láske a cite k žene
Tu je moje vyhnanstvo
Tu je môj intímny Sibír
Všade kam prídem som vo vyhnanstve

Kto ešte trpí za to že je iba človek?

Páni a dámi

Tam kde čas nemá žiadny názov
A tam kde sú ženy mužmi v jednom nádychu
Žijem sám ale dúfam že Ťa stretnem pri nočnom živote
A hoci sa zdá že nikam nesmerujem
Mám smer: si to v podstate ty
Len ešte o tom neviem

Na ostrove bez pitia a jedla
Akoby sa láska dala zhmotniť bez jedla a pitia
To je ako nemať milovanie
To je ako nemať dieťa v tomto svete
Chcel by som mať dieťa
S tebou
Len ešte o tom neviem

Nemať žiadny zmysel – ale mať teba
Neviem či by to bolo správne
Nemať na ostrove koho osloviť – ale mať tam teba
Míkvu a zbytočnú
Buď človekom – buď mojou ženou
Zhovorčivou a milou
Bytostnou a zachraňujúcou
Len ešte o tom nevieš
Ale ja to v tebe zachytím
To je to čo láska s nami robí

Ďalší deň

Prišli sme do baru
Štyria muži a jedna žena
Plní optimizmu
Tak už to v baroch chodí
Piť do pesimizmu

Žena si vložila na stôl nohy
Všetci sme stíchli
Poznáte to
Keď si žena vyloží na stôl nohy
Je koniec

Dala si nám očné kvapky
O tom ako ženy dokážu byť uvoľnené
A s kým my žijeme?
Uvoľnite naše ženy
Musia sa nájsť samé?
V tomto svete alebo iba v ich svete?

Pobozkala si prvého muža najbližšieho muža
Ale kam sa ešte dostaneme bez morálky a bez cti k jeden druhému?
„Pobozkala som z priateľstva“
„Vy už ste sa zabudli bozkať s priateľstva“
A zrazu sme ju chceli pobzkať všetci

Vyzliekla sa a začala tancovať na stole
Modlil som sa aby som zomrel pod jej nohami
Ale ona ma odmietla
Aj tak milujem jej uvoľnenosť a pravdu
Och ako nás postavila pred hotovú vec:
„Toto som ja – berieš alebo neberieš moju prítomnosť a moje priateľstvo?“
Sú ženy ktoré môžu byť manželky
Sú ženy ktoré môžu byť priateľky muža na zničujúcej ceste
Alebo... akejkolvek ceste
Chcel by som mať tú hrdosť... a mať ženu ktorá bude dvojitá žena
Manželka a priateľka – to je hodnota kvôli ktorej nedokážem umrieť len tak

Mal som sestru

Mal som sestru

Pila ako ja

Súložila ako ja

Teraz sa naučila žiť

A porodila syna

Jedného z mnohých

Každý jeho úsmev ju dostáva na platformu panny Márie

Každý jeho záprdok je jej spoveď

Tak takto sa ľudia spovedajú životu

Pri svojich deťoch

A predtým v spálňach

Mal som sestru

Podobnej rasy a podobného cítenia

Toľkokrát zvracala cez moje rameno

A toľkokrát mi pomohla odomknúť moju izbu

Neviem ako sa jej odmeniť

Asi pozdravím jej syna s veľkou úctou

Žijem ako muž v ďalšej modernej dobe

Všetko čo som ti dal bolo vo mne
Nebral som si citové pôžičky
Ale akosi mi došiel dych
Všetky rieky vo mne už tečú proti prúdu

Niet medzi nami rozdielu
Iba... ty splácaš svoje citové dlhy deťom
Ale komu ich mám splácať ja?

Spovedal som sa v islame ako v kresťanstve
A nepochopil som tie rozdiely ktoré ukrižovali veľa zbabelcov
rovnako ako veľkých mužov
Spovedal som sa v intímnom pekle
Ale koho má zaujímať rovnaký odraz v zrkadle po celý život?

Teraz tu sedím
V bare
Smrdím od cigariet pričom nefajčím
A nie je mi to jedno
Môj život
Tvoj život
Náš život ako kura ktoré nevie ako má zobať drobizk
Som na úteku ako kohút ktorý kikiríka keď sa stmieva
A modlím sa – k tebe ako ku skutočnému bohovi ktorého som niekde stretol
Potrebujem Boha
Každý potrebuje Boha
Buď tým mojím kohútom hoci som muž
A kikiríkaj iba ráno!

Aj počasie môže byť zábavné

Počul som tlkot srdca tvojej dcéry
Môžeš byť hrdý
Vie všetko čo má žena vedieť
Milovať – aj byť hriešna
Zároveň

Medzi jej bolesťou a mojou obhajobou
Medzi jej slasťou a mojou ctižiadosťou
Niečo sa vždy stratí
Bol som k nej úprimný:
„Život môžeš iba nájsť nie stratiť
Nikdy ho nestratíš... pokiaľ nezomrieš“

Dúfam že sa milovali - dobre
Dobre nie je najlepšie ani najvýnimočnejšie
Dobre pre život
Dobre pre všetky sebaobhajoby
Dobre pre všetky súdy ktoré nás čakajú
Ako deti čakajú na preliezačku
Aj počasie môže byť zábavné keď pršalo a ja som ňu osušoval

Snívam

Snívam že som obyčajný
Že mám obyčajnú teplotu
A obyčajný sex
Obyčajné deti
Snívam že som obyčajný
Že mám manželku a jej kávu
Ale viem... tak to už fungovať nebude
Niečo zlyhalo
Niečo sa vyvíja nesprávnym smerom

Snívam že som romantický medvedík
ktorého ženy milujú lebo je tak priehľadný
Lebo môžu milovať jeho jednoduchosť
Lebo vedia že keď mu spravia dobre – ono to postačí
Ale ja taký nie som
Potrebujem čoraz viac
A ženy potrebujú obdiv uisťovanie peniaze istoty a gény a erekciu
Potrebujú viac ako môžem zniesť keď píšem keď sa snažím rozumieť
Potrebujem ženy ale ony nepotrebujú mňa
Chcú len môj model ktorý by mlčal a správval sa ako ženská duša s malými zásahmi
mužského boha do ich intelektu
Chcú byť prešukané ako modelky
Chcú byť milované na piedestály nech by aj láska zažívala in memoriam milovanie
A tak sa muži niekedy správajú
Keď chcú aby ich milovali aby sa páčili aby priťahovali
Ale ja som iný
Marťan a tak
Môj domov je samota
Môj domov sú moje ruky
Moja žena je arogancia a poníženie v jednom
Sebaľútosť je moja milienka
Tá ma nikdy neopustí keď ju budem chcieť ako napitý vyvrheľ
A nech aj stretnem ženu „môjho srdca“ budem ju ponižovať budem ju biť
Lebo všetky ženy ktoré som miloval... vo mne videli iba psychopata bez srdca a bez
rozumu
Ale ja ich stále milujem
Len moja láska sa nemôže začínať v posteli – ani tam jednoducho neskončí
Milujem
A zase som trafil vedľa
Otec ma neučil strieľať na terče
Hovoril mi že vojak zo mňa nebude
Radšej si myslel... že som teplý... a neustále ma ponižoval
Teraz teda strieľam vedľa
Už nemám veľa nábojov
A za chvíľku už budem zatrpknutý
Zostáva mi iba slovo ako výdych a nádych:
Takých ako ty je... takých je až príliš veľa Milanko

Part I. z osamelosti

Pocity a pocity
Kam ma ešte zavediete?
Osamelosť v plnom bruchu
Osamelosť v prázdnom bruchu

Čierna spoveď
Biela spoveď
Niekde zostáva biela pečeň
A smrť
A večnosť
A splodenie iba pre dnešok

Pocity a pocity
Križujete moju dušu ako piráti
Bez zľutovania ale aj bez presného terču
Vo vzduchoprázdne sa plače tak prázdno až mám z toho strach

Ahoj Maja

Je ťažké byť si istý svojimi citmi
Pochybovanie poháňa
Pochybovanie oberá milovanie o lásku?
Ty vlastne nevieš a ani nemáš prečo vedieť
Pomohla si mi
Ibaže nevedome
Po celý čas som hľadal len niekoho kto by bol schopný ... a komu by som dovolil
preniknúť do seba – tak ako on mne
Každý musí stáť so svojim svetom a proti svojmu svetu
Len tak ako si ho vytvorí - Viem že je to gýčovité
Ale teraz nemám priveľa čo robiť
Písať nedokážem (som úplne prázdny – ale to až tak nevedí)
Zrazu cítim ako veľmi potrebujem iných ľudí
Zrazu viem že som ich mal rád
Som rád že už nepijem
Ale možno by som sa rád zhúlil
Len neviem či ma to nerozkladalo viac ako alkohol

Ale inak som si myslel a stále si myslím že ty sa správaš keď si zhúlená inak... ako
keby si mala dve osobnosti alebo ...
To však nemení takmer „nič“ na tom čo cítim ...
Ale je dobré že som preč a izolovaný
V podstate mi je úplne ukradnuté či si stále s Robom
Ak je to tvoja slobodná voľba - je to správne
Nikdy nebudem niekoho prosiť a dobíjať – jednoducho to nemám v sebe
Aj keď som sa o to chcel snažiť
Nemám o milovaní žiadne predstavy len „musím“ cítiť že som precitovaný že
niekomu na mne záleží – jednoducho – som iba average

... tá žena musí chcieť sama čo je možno chyba – no a čo?!
Pre mňa je vzťah o niečom inom
A to že ma nikto nepozná mi tiež veľmi nevedí
My dvaja sme viac-menej iba o citlivosti – inteligencia nám je často na nič
V podstate chceme iba aby nám dali voľnosť v cítení – v živote a v milovaní ako takom
Potom sme schopní milovať a vážiť si
Potom sme schopní „byť dobrí ľudia s ktorými môže byť radosť žiť a prežiť... milovať
plodiť zomierať“
Som náladový
Pravda všetky tie depresie a pocity márnosti
My sme si svoj rozum nevybrali
Pravda ešte sme sa nikdy nerozprávali naozaj?
Chcem iba povedať že sme sa mohli rozprávať viac a hlavne hlbšie
Nie som až tak zložitý Nikto nie je ... niekde hlboko – a čo?
Zas: na večnosť túžim po láske ktorá vydrží aj obyčajnosť ktorej sa asi nedá vyhnúť
Čo je naivné – pretože údajne: „moderná láska už o takých veciach nie je“
Ale ja by som nemal hovoriť o láske lebo ju nepoznám
Inak o to isté som sa snažil voči tebe – ale priznám sa ...
Nechápal som tvojmu správaniu takže ...
Mali by sme sa snažiť aby bola väčšina z toho čo konáme slobodné rozhodnutie

Keď sa človek správa niekedy úprimne a za nič sa neskrýva môže vyznieť ako hlupák
Nikdy som nerozumel tvojim vzťahom ale to nie je moja vec a zrejme ani nikdy
nebude

Myslím si že si sa trochu zmenila
Už nie si taká mĺkva
Akoby si niečo pochopila – a neskrývaš to
Ale môžem sa mýliť
Aj tak si myslím že máš ešte veľa komplexov zo seba samej
To je však tvoj svet
V niečom si strašne naivná ale až priveľmi

Taktiež sa pýtam prečo som robil svoje výstupy žiarlivosti voči tebe
Asi som cítil že dokážeš milovať inak ako iné ženy (duševne alebo vnútorne alebo čo ja
viem)
Ale myslím si že si to už dlho „nepoužila“

Ono sa to nezdá ale som introvert... a čo ty?

Nie je trochu škoda že žena ako ty nemiluje naozaj slobodne – a len sa znova a znova
dokola musí presviedčať „že milujem...“?
Chyby som robil najmä ja...
Lebo som na teba kašľal a ignoroval ťa v tom kto si
Našťastie: ja som si ťa nevymyslel

Snažil som sa písať – každý deň som začínal nejaký román
Možno sa iba veľmi nesnažím – ale mám pocit že ľudia nečítajú
Ale som rád – aj v písaní som urobil veľký pokrok
Kúpil som si Bordel mám stále rád hoci aj v ňom je niekoľko „systémových“ chýb –
ale nič nie je dokonalé

Mala by si vidieť aký som teraz obyčajný
Niekedy sa teším že budú dávať v televízii futbal a tak
A myslím si že musíš byť veľmi dobrá milenka – to si myslím
V tom som si istý – aspoň v niečom som si v tebe istý ha ha
„stačí sa pozrieť na mužov okolo teba...“
Ale stále si iba žena
Čo je žart
Čo nie je žart
Trpím stihomanom
Že ženy ako ty ma nikdy nepochopia
Ale možno sa mýlim
Veď čo už ja viem o ženskej empatii?
A deti... nakoniec dakomu odrodíš ty
Muži vlastne môžu byť... len takí farmári ženských srdc

P.S.: Napísal som ti veľa básni a jeden dlhý list – ale nakoniec som sa rozhodol že ti
„to“ nemôžem poslať
Stále sme iba priatelia
Ešte sme stále „celkom“ neotvorili

A ja taký krok nikdy neurobím dovtedy pokým si nebudem istý – nech by to aj nemalo byť nikdy – ak si nebudem istý že žena oproti mne o to stojí a ja sa nebudem cítiť trápne

Aj keď tá trápnosť by v mojom prípade bola asi to posledné hu hu

Asi vieš čo myslím – s tým otvorením sa

A keď nie

Ja môžem byť predsa stále šíleným Milanom a ty až príliš uzavretou Majou pred vonkajším svetom

Možno to je tá tvoja sloboda...?

Neviem

Ale nevybrali sme si to sami?

Nie? Áno?

Neviem

Akési mušky

Napila sa vína

Celkom sama

Bez srdca sa nedá piť víno

Jej milovaný... také slová predsa nenávidí

Akási hudba a akési mušky vo víne

Všetky domovy sú bez lásky

Domovy plné opustených detí – Oni stoja a plačú v spovednici tejto malej a charismatickej ženy

Ona hovorí – predsa! Spovedá sa:

- Už neverím ak by mala byť moja viera len bezduchým otroctvom

Už nemá kam utiecť ani sa pred kým skryť

Musí zaspávať a musí sa ukájať ako modlivka keď odkusne hlavičku ďalšiemu

Musí sa modliť a hľadať mužov aby jej uvarili rozhrešenie v povrchnom milovaní

Poníženie a neschopnosť

Poníženie a neistota

Jej city sú tak rozhárané

Jej city sú ako

Sama a osamelá len ako tá najcitlivejšia musí byť...

Samota ako završenie

Zomieranie ako pôrod bez dieťaťa

Nepochopená pre pochopenie iných

Milovaná otrockou láskou ktorá nemôže vyslobodiť jej dušu zo zovretia strachu

Keď žena nemá konkurenciu v citoch... a empatii

Re: osamelá len ako tá najcitlivejšia musí byť...

Stojí sama proti miliardám miliárd spermii ako proti vojakom bez zmyslu

To človek „musí“ dodať zmysel svojim spermiam a vajíčkam

Inak zostane sám ako pudový panáčik a zomrie ako tá spermia

Ludia sú tak krutí – ale neuvedomujú si to

Len hlúposť je krutosťou

Ach všetky tie zámerné krutosti

Ach ona už nechce byť človekom

Nehybná

Pomilujem ju hoci sa bude smiať

Ak by ma mali ženy milovať kvôli milovaniu žiadna ma nebude milovať - nikdy

V samote jej domova nemá prečo protestovať

Proti samote sa neprotestuje veď nikto - v nej - nepočuje?

Možno iba všetky spermie ktoré kedy pohltila... smutne vrtia bičikmi

Sú to ich hlavy ktoré ich vedú k láske...

... nakoniec sa aj ona prestane vnímať ako človek človeka

vníma jedna spermia druhú... „ani oni sa predsa nevnímajú“

„len bojujú a bojujú a bojujú... pokým... pokým...“

vníma jedna láska tú druhú

Zovšednie ako samota alebo smrť alebo strata blízkeho

Nakoniec bude utrpenie už iba ako schéma ak už ňou nie je

Chcel by som ju vyslobodiť

Ale dá sa vyslobodiť taký uzavretý cit a tieseň?

Žijeme ako svätci beznádeje všetkých spermii a vajíčok

Chcem lásku a dostáva sa mi iba smiech
Chcem milovať nech by som aj nikdy nemiloval a cítim iba strach
Môj milovaný strach
Strach je to jediné čo som kedy miloval
Musím ju milovať ako strach
Musím ju ...
Ach... musím je tak smutné slovo
Musím zabíja city
Musím stíchnuť a dať jej pokoj
Musím
ju milovať ako ju nikto nemiloval
len aby jej citová výnimočnosť... ma nedonútila... opakovať sa... v tom ako ju ostatní...
zničili cez svoju lásku a bolesť a poníženie a poznanie... že mĺkvy intelekt ženy... je...
padnutím anjela

Vec a nevec

Keď niet domova v tvojom srdci pre haraburdu Milana s nečistými zámermi čistého čistého čistého ... - áno aj:

Láska je vec ktorú som včera vydražil ako nájomný vrah – rád by som zaplatil za dražbu tvojej lásky ak by mohla patriť súkromníkovi medzi nebom a peklom

Pôjdem do pekla alebo do neba

Jej mi jedno kto bude dražiť

Nenávidím ťa cez lásku – také je to jednoduché a kruté v smiechu vykastrovaného klauna „Veru poviem ti ten sa veru smeje slobodne“

Že prečo ho vykastrovali?

Nie on sa vykastroval sám... celkom sám ako posledný filozof

Ako posledný Casanova

alebo don Quijote...

Raz si ťa kúpim a potom ťa znásilním

Tak ako som ťa znásilnil vždy keď som sa opil...

Nikdy som k tebe nedošiel – ale raz som aspoň zaspal vo výťahu na ceste ku tebe

...

Predstavoval som si ako si to rozdávam so sestričkou ktorá mi potajme dávala vyššie dávky tramalu s novalginom

Nejako som sa jej odmeniť „musel“...

A ona mi dnes pichala injekcie ako trestancovi

Ešte dlho budem mať modriny

Nerozumieť je stále rovnaké ako rozumieť... keď som ju chcel skrotiť ako mexického koňa

ktorý bol už dávno ochočený tebou

Keď niet priliehavých slov pre tvoje podbruško - ako vyslobodenie z rakoviny nehybnosti každého bozku bez vášne: „Viem že tak vieš bozkať...“ – pozoroval som ako sudca (len sa o tom musím presvedčať... že hľadáš lásku ako kurva že bozkáš iných len ako ... veď vieš... je to bolesť)

Viem že súdiť nemôžem – je to tak oslobodzujúce

Som povrchný alebo len veľmi nešťastný?

Tak pre to sú ľudia povrchní?

Aj oni spejú len k masturbácii duší ako chlievov „ale ja už nechcem ale viem že musím“ – z tvojej strany je to... rovnaké: chliev

Len sprostá manipulácia: mňa už asi nikto nikdy nezíska...

Ach... „Možno sa zamilujem aspoň do tohto“

Žena predsa „nemôže“ zobrať svoje pudy na pašu

„A prečo by nemohla?“

„Toto je sloboda“

„Toto je – nuž... je“

Marihuana a jej večná spoveď:

O ničom nehovorme len cestujme ako krdeľ kormoránov ktorý fosforom vo výkaloch zabíja každý strom na ktorom hniezdi z lásky k plodeniu mláďat

Cesta Márie s marihuanou... bez akéhokoľvek smeru je to cesta po dadaistickej spovednici šialenstva a bezvýznamnosti

Keď sa aj tá „najdokonalejšia láska“ via nespravodlivosť dvoch citov...

Na sebe nezávislých

... keď sa stávame iba bezduchým sexom ako žijeme ako pregígame ako súložime

alebo si myslíme... že súložíme z lásky
Ja nechcem aby láska poznala súlož z lásky
Ja chcem lásku!!! Ale ako? Ako?! Ako ako ako ako?
Som ďalší ďalší ďalší (otrokár vlastných citov):
„a je to tak skurvene obyčajné až mám z toho zimomriavky“
alebo si myslím:

Všetko sa ti zdá ako banánová šupka

Cítiš tú chuť banána

Ale ľudia zotročila banány rovnako ako ženy a mužov pre krásu noci ktoré nemajú ani tú chuť banánových šupiek v našich ... spustnutých a vykradnutých ... milostných životoch nenaplnených láskach plných neistoty a žiary myslí:

Po toľkých milovaniach... láska už vlastne ani nejestvuje

Ibaže by... bola jednou malou Majou v raji jedného spustošeného srdca:

Maja má predsa ešte veľa osobností

Vždy ťa môže dostať na nejakú

No aspoň budeš spať s toľkými ženami...

Ale čo láska?

Ale čo tá „láska“?

Hanbím sa... hanbím sa!

Za muža Ktorý sa bojí... že... že...

Tak čo je moja láska?

Cítim nenávisť

K ľudským srdciam

K deťom splodených bez lásky

Možno som jedno z nich

Nedokážem nájsť zmysel

Som nehybný

Najviac v srdci

Celé veky sa bojím milovať

Bojím sa tiel a ich slov:

Quo vadis, Maja?

Bojím sa inej pravdy ako tej mojej

Bojím sa kriku pre nič

Bojím sa kriku rozkoše ktorý by nepatrilo mne

Alebo sa bojím že by nikto nekričal...

Óda bez naplnenia

Tieseň z nenaplnenia ma ženie k šialenstvu a samote
Príliš veľa žien
Ale keď vidíš iba jednu – opäť iba jednu
Stávaš sa okupantom
Stávaš sa zmyslov zbavený

Už nikto nezostal na mojej strane
Už nikto mi nebude spievať piesne o nenaplnenej láske
Všetci ostatní sa aspoň prinútili milovať čo sa núka
A nakoniec stretli... lásku ak to tak dokážu nazvať keď zaspávajú

Opäť som mlčky
Všetko čo som zapálil horí bezo mňa
Ani oheň nie je na mojej strane
Zostáva meč a duševné harakiri
Len ďalšie harakiri
Len ďalšia žena ktorá... ktorú milujem ako Platón rozprával žiakom:
„Musíte sa dotknúť života...“
Moje ruky však ochabli

Ako tečie každá rieka tečie aj to čo cítim k tej žene
Ako každá rieka chcel by som spieť k stretnutiu
Všetky hrádze ma oberajú o mozog
Sám v samote keď sa neporovnam môžem byť predsa najcitlivejším v dejinách
Nehanbím sa za svoju lásku hanbím sa za svoje nenaplnenie
Ďalšie nenaplnenie
Už sa nedokážem pozerieť ani na to ako tečie rieka
Vidím v nej lásku ktorá našla zmysel
Vidím v nej existenciu ktorá sa mi vysmieva

Smejú sa mi všetci anjeli
Smejú sa mi všetci Amorovia
Už peklo vo mne tancuje ako víťaz lásky nad nebom
Prečo?
Nie som dokonalý
A predsa nie som milovaný
Som najcitlivejší muž v dejinách voči láske ktorú cítim
Dotýkal by som sa jej ako slobodný zamilovaný
Ale neviem sa uvoľniť ani v samote
Nikto do mňa nevidí
Je nás príliš veľa
Takýchto opustených? Takýchto zneuctených vlastným citom ktorý nie je uznaný ako
sila plodenia splodenia udržania...
Prosím vyslobodte ma!
„Prosím vyslobod' ma z tohto sveta kde niet lásky pre mňa“ – hovoril som ako 15 –
ročný
Ale vtedy som dúfal... vtedy som veril že príde trpaslík a bude mi spievať:

Raz stretneš ženu
v mojom písaní klamaní vyťí modlení masturbovaní padaní a opätovnom vstávaní
Ktorá ťa oslobodí od...
Ktorá ti dá viac ako núka jestvovanie v klamlivom odraze samoty
Som sám a takmer šialený
Viem že ma nemiluje o nič viac ako všetky dni v ktorých bola opitá
A spala s ľuďmi ktorých nemilovala?
Dúfam aj pre moju lásku že aspoň to nie...
Som tak naivný že už by som nemal vychádzať medzi ľuďí
Viem že som sa stratil a na matku už nedokážem zavolať
Ona ma miluje ale miluje svoj život vo mne
Kto bude milovať môj skutočný život?
Už nie som slobodný vo svojom živote
Je teda ťažké milovať môj život... som vazalom a zas neviem vazalom čoho
Vyslobod' ma!
Už nechcem takto milovať
Vyslobod'te môj cit

Deň pre všetko (cyklus pre Ľubku a „môjho psychiatra“)

I.

Vchádzam do barov po celom meste
Stratený a kolektívne pozitívne šialený
Čo nestačí čo nikdy nestačí

Na druhej strane všetkých barikád stoja ony
A celkom ich chápem
V celku im rozumiem

Ak by som mal silu otočiť svoju citlivosť voči sebe v pozitívnom garde
Možno by som si mohol prečítať Korán
A odsúdiť

II.

Opäť si potiahnem a zavriem oči
Nadýchnem sa

Som nesmierne šťastný takto žiť
Milujem všetky ženy len tak stretnúť tú jednu
Asi sa volá Ľuba (pre dnešok priatelia)
Je to kresťanský zázrak
Nech miluje právo hoci právo sa vo výkone milovať (zrejme) „nedá“
Tak ako milujem a obdivujem jej krásu
Nieko v Líbii číta Korán a páli Bibliu
A možno by ju miloval najviac zo všetkých...

Ženy potrebujú zabezpečiť
Svoje letargické srdiečka
Táto veľkolepá spoločnosť ich naučila myslieť cez letargické srdiečka

III.

Kedysi si zvykla byť mojou najlepšou
(masturbačnou predstavou)
Ale človek sa vyvíja
Chce spoznať viac a viac
Vrásky na rukách sú bolestivé
Len Camusov Cudzinec
Len pochabý vyhadzovač v Casey
Si stále povedať nedajú a nedajú
Chlapče zober všetky svoje neslušnosti
Vášnivý nebudem nikdy slušný

IV.

Som erotoman
Povedal som jednej a zrazu sú z toho štyri
Asi pre toto ženy nechápem
A to ma drží život pri živote
...keď ich pochopím
Budem môcť bezbolestne zomrieť

Takto je moje zomieranie priveľmi bolestivé
Ale pred bolesťou je ešte stále v rebríčku emocionálnych zvráteností
zábava

V.

Vždy som túžil lámať srdcia
Ale otec mi povedal
„chlapče to nemá cenu“
Teraz lámam sám seba
Ale matka mi hovorí
„chlapče to nemá cenu“
Strácam svoju cenu

VI.

Včera som zhúlil celé dva gramy
Videl som Ľubku v Havane
Hľadal som vyslobodenie z tlaku evolúcie

No v sekunde
kedy som sa k nej duševne doplazil
Opitý a sfetovaný
Cítil som sa najtriezvejšie za celé mesiace

VII.

Mám pre teba rozlúštenie hádanky
Tvoji psychiatri ma liečiť nechcú
Povedali v zúfalom hľadaní:
Musíš si pomôcť sám
A tak si každý večer pomáham najlepšie ako to len ide
Iba najlepšie ako dokážem

Viem aké ženy by som mohol milovať
Ak by som nebol šialenec narcis a **erotoman**

